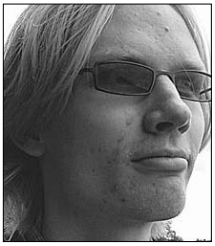

HAAGA-HELIAN TOIMITTAJOPISKELIJOIDEN KESÄLIITE S. 6-9

Päätoimittajalta

Kaikki merkkipäivät eivät löydy kalenterista

KUKANPÄIVÄ. Tulisiko tänään viedä kukkia johonkin tai jollekin? Kenties olisi aika nauttia kukkapeltoja lämmittävästä auringonpaisteesta. Toisin sanoen tulisi kaivaa vesipyssyt kellarista ja yllättää postinkantaja kulman takaa.

Kalenterit ovat täynnä toinen toistaan kummallisempia merkkipäiviä, jotka eivät aina ole muistamisen arvoisia. Moniko muistaa, milloin ja miksi vietetään unikeon- tai mikkelinpäivää?

Huhtikuussa oli suomen kielien päivä. Sanoisin pikemmin, että silloin oli aika öljytä pyörä, poimia kypärä vaatehyllyltä ja huomata jälleen, miten pyöräilykunto on talven aikana rapistunut.

Niin kuin juhannus saa ihmiset Alkon portille, voisi kalenteriin lisätä sellaisia merkkipäiviä kuin ”kevätkuuhla”, joka

neuvoo vanhempia varautumaan koulujen kevätkuuhliin.

”Puhelinluettelot”-merkintä maaliskuussa kertoisi ihmisille, että on aika heivata vanhat puhelinluettelot kierrätykseen, koska uudet ovat tulossa, vieläpä kaksin kappalein. Entäpä vappua edeltävä merkintä ”lätjän arvokisat”, joka tuunaisi kiekkofanit sopivaan mielentilaan.

Olisin kaivannut kalenteriin muistutusta myös virpojista. Sain traumaattisen herätyksen eräänä sunnuntaiamuna, kun pikkunoidat löysivät ovikelloni.

Sohvaperunoita ilahduttaa tieto YK:n julistamasta maailman televisiopäivästä 21. marraskuuta. Päivää sopii juhlia laiskanlinnan pohjalta ilman huolta kevään pyöräilykunnosta.

Jani Svensk

Anja Portaankorva kertoo satuja ja lapset kuuntelevat.

Taikapajunkissojen matkassa

Oulunkylän kirjaston lauantaisessa satutuokiassa kymmenkunta lasta istuu lohikäärmematoilla satupassit kädessään. Satutuokion vetäjä, Anja Portaankorva on tuonut mukanaan kuvan linnunpesästä. Lapset arvailevat kilvan ensimmäisen sadun aihetta ja pian päästään seuraamaan Petteri-varpusen seikkailuja.

SATUTUOKIOSSA seurataan jännityksellä myös raitapukuisen miehen ja taikapajunkissojen matkaa. Lapset osallistuvat juonen kulkuun vastaamalla innolla kysymyksiin. Välillä poiketaan myös hiukan aiheesta. Sadun edetessä mieleen juolahtaa kaikenlaista, joka pitää jakaa muiden kuulijoiden kanssa ”Mulla on hiekkalaatikolleni!”, kajahtaa lapsijoukosta kesken loppuhuipeennuk-

sen. Kommunikointi onkin Portaankorvan mukaan kaiken perusta. Lapset jaksavat osallistua ja kuunnella isossakin ryhmässä.

Vielä ehtii kevään satutuokioihin

- Yli 3-vuotiaille tarkoitetut satutuokioiden Oulunkylän kirjastossa joka toinen lauantai klo 11. Tänä keväänä on vielä yksi satuhetki 26.5. Kesäksi satutuokioiden jäävät tauolle.
- Satutunnit **Käpylän kirjastossa** torstaisin ja perjantaisin klo 9.30.
- Lisätietoa ja lukuvinkkejä on Helsingin kaupungin kirjaston lastensivulla: <http://www.lib.hel.fi/lastensivut/>

– Vanhemmatkin voivat tulla satutuokioon. Ensimmäisellä kerralla usein jännittää, joten satua voi olla helpompi seurata oman isän tai äidin sylissä, kertoo Portaankorva.

Toisaalta vanhemmat voivat halutessaan rentoutua satuhetken ajan kirjastossa esimerkiksi lehtiä lukemalla.

Lukuvinkkejä vanhemmille

Satutuokiosta saa myös vinkkejä, jollei tiedä mitä lapselle voisi lukea. Oulunkylän kirjaston internet-sivuille onkin suunnitteilla blogi, johon kootaan satuhetkien antia. Portaankorva lukee vanhoja kuvasatuja, ei sellaisia, joita tulee joka päivä vastaan. Hänen omia lempisatujaan ovat **Peter Fedorin Satu onnenlunnasta** ja **Eric Carlen Vuori, joka rakasti lintua**.

Satujen tuoksu säilyy

Satuhetken lopuksi Portaankorva hakee ikkunalaudalta pehmolelusammakon, jonka kidadasta lapset onkivat tarrat. Kaikki saavat mukaansa myös johonkin tarinaan liittyvän runon. Portaankorva haluaa tällä tavoin innostaa vanhempia lukemaan lapsille myös runoja ja loruja.

Satuhetkestä ja kirjastokäynnistä jää samanlainen kutkuttava tunne kuin lapsena, ajattelen kulkiesani kotiin **Kaija Löytyn** Pajunkissa-runon taskussani. Kirjaston vanhoissa satukirjoissa on vielä sama tuoksukin jäljellä kuin vuosikymmeniä sitten.

Aino Pennanen

Haaga-Helias toimittajaopiskelijoiden toimitus

Sähköpostit: etunimi.sukunimi@myy.haaga-helia.fi

Päätoimittaja: Jani Svensk
Toimitussihteeri: Antti Honkanen, Elisa Koponen
Kuvatoimittajat: Teemu Granström, Kaisa Talola
Toimittajat: Anni Haakana, Anna Huuhtanen, Juho Jokinen, Elina Juntunen, Hannele Järvelä, Anniina Makkonen, Aino Pennanen, Anssi Rulamo, Sanni Saari, Pekka Turtiainen

Hanna, Kai ja Lauri Lehmuksesta oli mukavaa päästä vauvakirkkoon tapaamaan muita vauvaperheitä.

Oulunkylän kirkossa kaikui jokellus

OULUNKYLÄN kirkossa vietettiin 29. huhtikuuta hieman erilaista jumalanpalvelusta. Oulunkylän seurakunta järjesti ensimmäistä kertaa vauvakirkon,

jonne oli kutsuttu kaikki viime vuonna kastetut lapset läheisineen.

Vauvakirkkoa järjestämässä olleen pastori **Kukka Handolinin** mukaan vau-

vat olivat kirkon päävieraita, mikä näkyi myös ohjelmassa. Pieni kirkkokansa ei päässyt kyllästymään, kun he saivat hypellä, taputtaa ja heiluttaa kaikille jaettu- ja helistimiä laululeikkien tahdissa.

Kai ja Hanna Lehmus olivat saapuneet vauvakirkkoon kesäkuussa vuoden täyttävän Lauri-poikansa kanssa.

– Oli tosi kiva kokemus. Etenkin tutut laulut, leikit ja rekvisiittana olleet pehmolelut olivat mukavia, Hanna kertoo.

– Erityisen hienoa oli, että heti aluksi kerrottiin vauvojen saavan vapaasti liikkua ja äännellä kirkossa, Kai sanoo. – Eihän näiden pienten kanssa voikaan olla kovin virallisesti, hän sanoo.

Vauvakirkkoa olivat järjestämässä pastorit **Kukka Handolin** ja **Kaisa Heininen** sekä diakoni **Pirkko Naaka**. Musiikista vastasivat kanttori **Maija Pesonen-Kareinen** ja viululla laulaja säestänyt **Pauliina Ylinen**.

Kaisa Talola

Puistoruokailusta helpotusta kotikokeille

Oulunkyläisen jakelualueen leikkipuistot aloittavat kesätoiminnan 4. kesäkuuta. Samana päivänä alkaa lapsille ilmainen puistoruokailu. Mikä helpotus perheen ruoanlaittajalle! Ruokailu on tarkoitettu alle 16-vuotiaille lapsille. Aikuisia varten puistoissa on mikrot ja kahvinkeittomahdollisuus.

ASUKAS-leikkipuistot ovat kaikille avoimia, ja niissä on monenlaista ohjelmaa vuoden ympäri lapsille ja lasten vanhemmille. Puistoissa on hyvä mahdollisuus tutustua alueen muihin vanhempiin ja tällä tavoin lasten ulkoilusta tulee vanhemmallekin mielekäästä. Kouluikäiset voi sopimuksen mukaan tuoda puistoon puistotähtien valvovien silmien alle.

Puistojen kesäohjelmiin kuuluu ulkoleikkejä, askartelua, laululeikkejä, liikumista ja yhdessäolon riemua. Puistojen ohjelmat ovat puistokohtaisia ja tarkempi ohjelma löytyy puiston seinältä, jonne ilmestyy

lähiaikoina myös puistoruokailun ruokalista.

Elina Juntunen

Puistoruokailun muistilista:

- ruokailu on tarkoitettu alle 16-vuotiaille
- ota mukaan omat ruokailuvälineet
- huolehdi hygieniasta ja laita ruokailuvälineet erilliseen pussiin
- ruokailu alkaa klo 12.00, tule ajoissa
- muista kiittää!

Oulunkyläisen alueen puistot:

Puistot ovat pääsääntöisesti auki klo 9.00–16.00 Kesäkausi 4.6.–3.8.2007

- **Asukaspuisto Kimmo, Käpylä** (Turjantie 3)
- **Leikkipuisto Maunula**, (Metsäpurontie 14–16)
- **Leikkipuisto Soitu**, Paloheinä (Ylipalontie 1 e)
- **Leikkipuisto Torpparinmäki** (Ylätuvanpolku 4) **auki vain kesäkuun!**
- **Asukaspuisto Etupelto**, Pakilat (Etupellontie 8)
- **Leikkipuisto Mäkitorppa**, Oulunkylä (Mäkitorppantie 42–44) **suljettu kesän remontin vuoksi!**

Selkä suorana ja pikkurilli paikallaan

Soittoharrastuksen voi aloittaa jo kolmen vuoden iässä. Avuksi tarvitaan aktiiviset vanhemmat ja hyvä opettaja, joka taitaa Suzuki-menetelmän salat.

HENRIK Sarvikivi, 5 vuotta, saapuu innoissaan soitotunnille äitinsä kanssa. Henrik soittaa selloa toista vuotta. Tunnin alussa viritetään sello ja sen jälkeen Henrik alkaa soittaa. Nuottivihkoa ei tarvita tunnilla, sillä kaikki kappaleet on opeteltu huolellisesti huomista konserttia varten.

Henrik käy Käpylän musiikkiopistossa **Anja Majan** sellotunneilla, joilla opiskellaan Suzuki-metodilla. Lapset oppivat soittamaan kuuntelemalla, jolloin nuotteja ei heti tarvita. Suzuki-metodia kutsutaan siksi myös äidinkielimetodiksi. Ensimmäisellä tunnilla puhutaan ja vasta sen jälkeen lukemaan.

Oppilaat ovat tottuneet esiintymään jo pelkästään soitotunneilla käymisen ansiosta. Joka toinen viikko Koskelan kirkossa on ryhmäopetusta. Tunnilla on monta samanikäistä soitattajaa, jotka esiintyvät toisilleen ja oppivat samalla itse lisää. Oppilaat motivoivat toisiaan, joten soittaminen ei ole pelkästään yksin puurtamista.

ANNI HAAKANA

Suzuki-menetelmällä lapsikin oppii.

Ei vaippaa, tuttia eikä kalsareita

Aaron Ritvaniemi, 5 vuotta, aloitti soittamisen neljävuotiaana. Aaron on pienestä pitäen halunnut "hellitunneille". Isosiskot soittavat

musiikkiopistossa, ja Aaronin äiti on sellisti. Viime syksynä Aaron pääsi vihdoinkin Anja Majan opetukseen.

Suzuki-menetelmällä soittamisen voi aloittaa jo kolmevuotiaana. Aaronil-

la meni pienempänä sanat sekaisin, ja hän kertoi isällensä pääsevän soitotunneille, kun hän ei tarvitse vaippaa, tuttia ja kalsareita.

Suzuki-menetelmän lähtökohdalla on, että jokainen voi oppia. Lapsilla ei ole pääsykokeita opetukseen, mutta vanhemmat haastetaan. Vanhemmat ovat tärkeä osa soitinopiskelua. Toinen vanhemmista on aina mukana soitotunneilla ja tekee muistiinpanoja, jotka tukevat harjoittelua kotona.

Ennen harrastuksen alkua vanhemmat käyvät soitotunneilla, joilla opitaan alkeita soittimesta kuten soittoasento. Samalla vanhempi käy läpi oppimisprosessin. Anja Majan mukaan vanhempien on hyvä ymmärtää, kuinka vaikeaa soittaminen todella on. Muuten he helposti vaativat lapseltaan liikaa.

Henrik ja Aaron harjoittelevat kaksi tai kolme kertaa viikossa. Omia soitotunteja on yksi tai kaksi, ja joka toinen viikko on ryhmätunti muiden samanikäisten sellooppilaiden kanssa.

Suzuki-menetelmä on ollut käytössä Käpylän musiikkiopistossa yli 20 vuotta. Opistolla saa Suzuki-opetusta viulun, sellon ja huilun soitossa.

Anni Haakana

30.5. klo 19 Käpylän musiikkiopiston 50-vuotisjuhlahonkerti kulttuuritalolla.

KOLUMNI

Se iloinen äitienpäivä

ÄITIENPÄIVÄ. Se on täällä taas. Ilmeisesti olen mainosmiesten turhakkeiden tavoittamattomissa, sillä onnistunut joka vuosi unohtamaan päivän täysin. Joka ikäinen vuosi päädyn juoksemaan postin ja kaupan väliä itku kurkussa. Ja tämä siis siksi, että äitini tietäisi minunkin rakastavan.

Onnittelukorttini Helsingistä Pohjanmaalle tulee perille joka vuosi vähän myöhässä, mutta äiti ei valita. Ja se johtuu siitä, että äitini on viisas nainen. Hän tietää, miksi äitienpäivää vietetään, eikä syy ole uudet korvakorut tai suklaakakku.

Nykyään äidille omistettu päivä tarkoittaa liian usein hanhenmaksaa, lomamatkoja ja sauvakävelylaitetta. Esimerkiksi kukkakaupoille äitienpäivä on toiseksi paras sesonki heti joulun jälkeen. Kuka unohti kertoa, että valkovoikkoja löytyy metsästä ilmaiseksi? Usein ne ilahduttavat saajan mieltä enemmän kuin kiireessä haettu ruusupuska.

Elloket ja tiimarit jaksavat kehittää vuosi toisensa jälkeen äitejä ilahduttavia turhuuksia. Parin vuoden jälkeen kellyntilät organzapusissa ovat unohtaneet omistajansa ja toisinpäin. Kuinka paljon enemmän mieltä lämmittäisi muisto yhteisestä äitienpäivän piknikistä?

Tuhannet lapset elävät pelossa, kun äidit juhliivat heidän kanssaan liikaa. Lasinen lapsuus -projektin kyselytutkimuksen tulokset ovat järkyttäviä, vaikka ne eivät edes kerro koko totuutta. Lapset kun ovat lojaaleja vanhemmilleen. Alkoholi on suomalaisille raivostuttavan rakas kumppani, etenkin juhlapäivinä. Millaista äitienpäivää rikkinäisissä perheissä vietetään?

Ja millaista äitienpäivää viettää vanhainkotiin unohtunut isoäiti? Liian moni äitinsä vielä omistava aloittaa päivän lauseella "Pahuksen äitienpäivä, niinku tässä ei nyt ois muutakin..." Äitienpäivä on perhejuhla. Kiire on nykyaikaisen ainainen vihollinen ja yksinäisyys vaiva johon ei pilleri auta.

Äitienpäivän tarkoitus on näyttää äidille välittävänsä, mutta kuinka tärkeää se on muina 364 päivänä vuodessa? Ja paljonko se mahtaa maksaa?

Hannele Järvelä

TEEMU GRANSTRÖM

Fields Of Visionin esiintyessä Pakilan nuorisotalo täyttyy rock-energiasta.

Rokki rämisi Pakilassa

Hiljainen kevätilla rikkoutui Pakilassa, kun nuorisotalolla järjestettiin perjantaina 27.4. bänditapahtuma Helmi vol. 8.

IDYLLISEEN puutaloon alkaa virrata alkuillasta nuorisoa. Lava on vielä tyhjillään, mutta diskopallo pyörii jo katossa. Hetken odottelun jälkeen illan en-

simmäinen esiintyjä, symppäinen coverbändi Unski astelee lavalle. Bändin jäsenet ovat nuoria, mutta soitotaitoa heiltä löytyy.

- Keikka meni hyvin,

vaikka harjoitteluaika jäikin koeviikon takia lyhyeksi, totesi Unskin laulaja **Oona Repo**, 16, keikan jälkeen.

Seuraavaksi lavan ottaa

haltuun hard rockia soittava Fields Of Vision. Bändin esiintyminen on itsevarmaa. Elkeet lavalla ovat kuin kokeneilla rocktähdillä. Laulu soi kovaa ja korkealta. Yleisökin innostuu heilumaan parketilla. Bändi silmin nähdessä nauttii soittamisesta.

Nuorten bändit keikkailevat ulkomaillakin

Yleisön määrä alkaa kasvaa, kun The Deep Vein -yhtye aloittaa settinsä. Energisyyttä ei näiltäkään pojilta puutu. Bändi eläytyy musiikkiinsa sataprosenttisesti. Laulaja **Vaino Wallenius** elehtii kuin **Jarvis Cocker**. Kaikesta huomaa, että bändi haluaa ottaa keikastaan kaiken irti. Yhtyeellä riittää backstagellakin paljon kerrottavaa.

- Ei oikein soitto kulkenut, sanoi rumpali **Leo Stillman**.

- Eipäs, kiisti **Vaino Wallenius**. - Mun mielestä soitto sujui ja meininki oli lavalla hyvä.

- Mutta olisittepa nähneet meidät viime viikolla Virossa, Stillman viittasi bändin ensimmäiseen ulkomaan keikkaan.

Jo tässä vaiheessa oli selvää, että bändien taso on tapahtumassa hyvä. Nuorisoohjaaja **Suvi Kupiainen** kertoo, että nuorisotalon nuoret valitsivat itse esiintyvät bändit saatujen demojen perusteella.

- Bändit ovat kyllä olleet

hyviä. Pidän varsinkin alkupään bändeistä, toteaa **Tomi Olenius** yleisöstä.

Rokkenrollia rennosti

Illan hämärtyessä musiikki-tarjonta muuttuu raskaampaan suuntaan. Lavalle astelee lauma vihaisia nuoria miehiä. Kun **Standard Coil Company** aloittaa soittonsa, yleisö riehaantuu täysin. Vaikka bändin musiikki on raskasta, tunnelma pysyy silti rentona. Välillä kokoonpanoa vaihdetaan ja vieraileva laulaja päästetään ääneen. Yleisö viihtyy ja osoittaa suosioaan.

Illan viimeinen esiintyjä on punk-henkistä metallia soittava Warock. Volyyymi on kaakossa eikä energiaa puutu. Vaikka osa yleisöstä onkin jo ehtinyt lähteä, bändi antaa kaikkensa lavalla. Illan iäkkäin yhtye osaa asiansa.

Bändi-ilta jättää hyvän fiiliksen. Musiikkitarjonta on tasokasta ja monipuolista, ja tunnelma on leppoisaa koko illan ajan. Toivottavasti Helmi-tapahtumat saavat pian jatkoa.

Pekka Turtiainen

TEEMU GRANSTRÖM

Yüksel Kaya nauttii olostaan Suomessa.

Suomi, mahdollisuuksien ja helpon rahan maa

Maahanmuuttajat arvostavat Suomen tarjoamia mahdollisuuksia. Sääntöjen puute ja ilmainen raha aiheuttavat ongelmia. Suomalaiset voivat oppia maahanmuuttajilta perhekeskeisyyttä.

PUB Porthanin ravintolapäällikkö **Yüksel Kaya** valmistui Turkissa ravintola-hotellialan ammattikoulusta. Suhde suomenruotsalaiseen naiseen sai hänet muuttamaan Suomeen 12 vuotta sitten.

– Minulla ei ole mitään huonoa sanottavaa Suomesta. **Heidin** perhe ja kaverit ovat ottaneet minut ilolla vastaan. On turha syyttää suomalaisia. Jokainen valitsee itse, millaisen elämän haluaa, Kaya hymyilee.

– Ulkomaalaisen naisen kanssa olisi vaikea asua Suomessa. Hänellä olisi aina koti-ikävä. Miehelle ei ole väliä missä asuu, kunhan on hyvä elämä, Kaya sanoo.

Kuitit sossuun

22-vuotias venäläinen **Daniila Ilantsev** on ammatiltaan kokki ja työskentelee rakennustyömaalla. Hän pitää suomalaisten luonteesta.

– He eivät utele liikaa ja antavat olla rauhassa. Hy-

vää on, että Suomessa voi opiskella jatkuvasti ja saavuttaa mitä vain haluaa, Ilantsev kertoo.

Ilantsevin kaveri suomalais-etiopialainen **Mikael Hebiste** on asunut suurimman osan elämästään Saksassa. Hebiste kokee Suomessa vaikeudeksi sääntöjen puutteen ja helposti saatavat sosiaalityöt.

– Muissa maissa on enemmän sääntöjä lapsesta asti. Opetetaan millä kädellä syödä, miten katsoa aikuista ja millä äänensävyllä puhua, toteaa Hebiste.

Hänen mielestään maahanmuuttajat tuovat Suomeen työttömyyttä.

– Monista maahanmuuttajista tuntuu, kuin he olisivat päässeet vapaaksi häkistä muuttaessaan Suomeen. Ei ole sääntöjä ja saa ilmaiseksi rahaa. Kerää vain kuitit ja vie ne sossuun. Kuluissa autetaan ja saa ruokarahan päälle, Hebiste sanoo.

Kansainvälisyys lapsille hyödyksi

Maahanmuuttajat tarjoavat helsinkiläisille uusien ruokien ja kulttuurin lisäksi avarampaa näkemystä bisnekseen ja perhe-elämään.

– Vaikka vanhemmilla saattaa olla ennakkoluuloja, heidän lapsensa tulevat hyötymään tulevaisuudessa kokemuksistaan ulkomaalaisten kanssa. Yritykset tarvitsevat kansainvälistä näkemystä, Kulttuurikeskus Caisan johtaja **Johanna Maula** vakuuttaa.

Toimittaja **Jukka Kiukaselle** ei ole tullut eteen tilaisuuksia tutustua maahanmuuttajiin. Hän kuitenkin toivoo avarakatseisuuden lisääntyvän.

– Maapallo on kaikille yhteinen tila. Kolmansien maiden ihmisten perhekeskeisyydessä on meille sanoma. Omia verisukulaisia, jotka eivät fyysisesti tai taloudellisesti pärjää, tulisi auttaa, päättää Kiukas.

Elisa Koponen

MITÄ HYÖTYÄ ULKOMAALAISISTA ON SUOMELLE?

Teksti ja kuvat:
Teemu Granström,
Antti Honkanen

1. Liisa Ukkonen, Pakila
– Silloin kun he käyvät työssä, on heistä hyötyä. Arvostan esimerkiksi Malmin sairaalassa ja erilaisissa siivoustöissä työskenteleviä ulkomaalaisia. Mitään "loisia" en tänne halua elämään verorahoillamme. Sodan alta tulevia tulee kuitenkin aina auttaa, sillä autettiinhan meitäkin aikoinaan, kun olimme sodassa.

2. Eeva Nieminen, Vuosaari

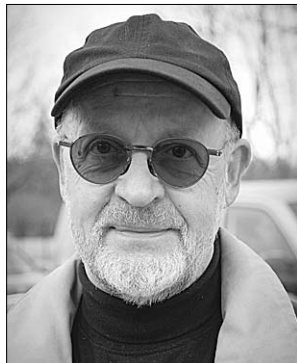
– Heistä on monenlaista hyötyä. He auttavat työvoimapulassamme, turistikset tuovat rahaa maallemme ja samalla opimme uutta muista kulttuureista.

3. Aila Hannula, Vantaa
– He rikastuttavat Suomen väestöä kulttuurillisesti. Kansainvälisyys on hyväksi Suomelle.

4. Samu Sarna, Oulunkylä
– Monikulttuurisuus lisääntyy ulkomaalaisten avulla.

5. Kauko Linna, Itä-Pakila

– Heistä on paljon hyötyä Suomelle, varsinkin tulevaisuudessa. Bussikuskit, kassat ja tehtaiden ulkomaalaiset työntekijät tekevät arvokasta työtä maamme hyväksi.

6. Sami Jokinen, Itä-Pakila

– Työvoimamme lisääntyy ja kulttuuristamme tulee värikkäämpi.

Maltainen Monni ui Oulunkylään

Kalaravintoloistaan Helsingissä tunnettu Delifox on nyt rantautunut myös Oulunkylään. Uusin ravintola Maltainen Monni aukesi toukokuussa entisen Leijona Klubin paikalla Mäkitorpantiellä. Kalaravintolat ovat perinteisesti olleet keskieuropalaistyyllisiä olutravintoloita. Myös Maltaisen Monnin valikoima on vahvasti olutpainotteinen.

– **MONNISSA** on hanaoluiden lisäksi noin sata erilaista pullo-olutta, kertoo Delifoxin ravintolatoimen johtaja **Samu Wikström**.

Laajan tuotevalikoiman lisäksi kalaravintolat ovat järjestäneet monipuolista ohjelmaa asiakkailleen. Tyypillisimpiä viihdykkeitä ovat olleet moniaiheiset pubivisat. Syksyllä, kun toiminta on saatu käyntiin,

selviää tarkemmin, minkälaista ohjelmaa Maltainen Monni ja sen ravintolapäällikkö **Jani Luhtanen** järjestävät oulunkyläläisille.

Ainakin ensi keväälle on Wikströmin mukaan tiedossa perinteiset Delifoxin maakohtaiset teemaviikot. Kaksi vuotta ne ovat huipentuneet teemaviikkojen viimeiseen viikonloppuun. Tällöin kalaravintoloiden

asiakkaille on järjestetty bussikuljetus, joka kiertää Helsingin ravintoloiden lisäksi myös Kirkkonummen Kultaisen Kuhan.

Delifoxi on levittänyt menestyksekkäästi eri kaupunkinisiin. Esimerkiksi Lautasaarella, Punavuorella ja Töölöllä on omat olutravintolansa. Wikströmin mukaan Oulunkylästä on aikaisemmin puuttunut vastaava ravintola.

– Maltainen Monni on korkeatasoinen, hyvä olutravintola. Haluamme tarjota oulunkyläläisille hyvää palvelua, iloisen mielen ja tietysti uusia makuelämyksiä, kertoo Wikström.

Anniina Makkonen

Lapset liikkumaan ja sassiin!

Ala-asteikäisillä mahdollisuus urheilulliseen kesään.

ALA-ASTEIKÄISTEN

Yleisurheilukoulu alkaa tounuorten ei tarvitse harrastaa liikuntaa koko kesää omin avuin. Nyt myös niille, jotka eivät aiemmin ole liikkuneet säännöllisesti, on tarjolla mahdollisuuksia maistiaisiin eri liikuntamuodoista.

Pakilan Visa järjestää yleisurheilukoulun, joka pidetään kerran viikossa Oulunkylän urheilupuistossa.

Pakilan Visa tarjoaa myös kaksi liikunnallista päiväleiriä; ensimmäinen

järjestetään 4.–8.6. Maunannevan Suomalais-venäläisellä koululla ja toinen 11.–15.6. Paloheinän ala-asteella. Leireillä ala-asteikäiset lapset saavat kokeilla monia eri urheilulajeja ja nauttia yhdessäolosta. Leirin hinta on 125 €/viikko. Ilmoittautua voi verkossa osoitteessa: www.pakilan-visa.fi.

Anssi Rulamo

Kesämenoja nuotioilloista pyöräseikkailuun

Parin viikon kuluttua on aika vetää uikkarit jalkaan ja siirtyä Vantaanjoen rantaan nauttimaan kesästä.

POHJOISEN nuorisotyöyksikköön PoNy:yn kuuluvat Oulunkylän, Pakilan, Torpparinmäen ja Maunulan nuorisotalot jäävät kesälomalle toukokuun loppuun. Nuorille on silti luvassa vilskettä koko kesäksi, vaikka nuorisotalot sulkeutuvatkin.

– Monesti nuorisotalot mielletään kouluun liittyviksi. Siksi kesäloman alkaessa myös nuorisotalojen toiminta muuttuu kesäisen rennoksi, kertoo Pohjoisen nuorisotyöyksikön toiminnanjohtaja **Irma Sippola**.

Nuorisotoiminta siirtyy kesäksi rannalle

Pohjoinen nuorisotyöyksikkö siirtää tänä kesänä toimintansa jo kolmatta kertaa Vantaanjoen rantaan. Paki-

lan rantatien päässä sijaitsevalla rannalla nautitaan auringosta ja reippaasta menosta PONYbeach-tapahtuman merkeissä.

9–17-vuotiaille tarkoitettu tapahtuma starttaa kesäkuun 4. päivänä. Rannalla riittää toimintaa maanantaista perjantaihin klo 13–20, aina kesäkuun 20. päivään saakka.

Luvassa on muun muassa pelejä, askartelua ja kioskin herkkuja. Rannalta on myös mahdollisuus osallistua erilaisille retkille.

– Nuoret ovat mukana kesätoimintojen järjestelyssä ja suunnittelussa. Ennen PONYbeach-tapahtumaa nuorilla oli suunnitteluleiri ja tapahtuman jälkeen heillä oli palauteleiri, kertoo Sippola.

Fillareita, mediaa ja kansainvälisyttä

PONYbeach:in lisäksi Pohjoinen nuorisotyöyksikkö on mukana järjestämässä muuta kesäistä ajanvietettä.

– Tulossa on kaksi kansainvälistä nuorisovaihtoa Eestiin, MediaFillari-pyöräretki Turun saaristossa ja Work Camp 2007 -leiri, Sippola listaa.

Work Camp 2007 on kansainvälinen työleiri 16–18-vuotiaille nuorille. Leirin ohjelmassa on nikkarointia, ympäristönhoitoa, seikkailua, nuotioiltoja ja paljon muuta mukavaa.

Leirillä on mahdollisuus tutustua eri kulttuureihin ja luoda ystävyysuhteita. Suomalaisten lisäksi leirille osallistuu kymmenen nuorta eri puolilta Eurooppaa.

Kesällä aikaa riittää myös erilaisille peleille.

MediaFillari-tapahtumassa pyöräillään Turun saariston rengastiellä. Fillariseikkailu on tarkoitettu 15–20-vuotiaille nuorille. Fillarit polkaistaan käyntiin 15.6. ja vauhti jatkuu seuraavien neljän päivän ajan.

Nauvon, Korppoon ja Houtskarinkautta Inön saarelle kulkevalla reitillä pidetään polkupyöräpäiväkirjaa ja otetaan valokuvia internetiin. Retkeilijöiden seikkailua voi seurata webkameran välityksellä.

– Nuorisotalot avaavat ovensa taas syksyllä 15. elokuuta, jolloin on aika palata koulunpenkille, Sippola muistuttaa.

Lisätietoja nuorten kesämenoista löytyy osoitteesta www.nk.hel.fi/kesapassi.

Sanni Saari

TEEMU GRANSTRÖM

Kuvassa HESY:n tiedottaja Maria Blomster ja Töppönen, joka sijoitetaan samaan kotiin kaverinsa Ässä-kissan kanssa.

Löytöeläimiä ja sosiaalitapauksia

Eläinsuojelukeskus Itä-Pakilassa antaa kovia kokeneille eläimille uuden mahdollisuuden.

TÄNÄ keväänä eläinsuojelukeskuksessa on ollut harvinaisen hiljaista. Juuri nyt talossa on hoidettavana noin 60 kissaa ja muutama punakorvakilpikonna.

Noin kaksi kolmasosaa Helsingin eläinsuojeluyhdistyksen (HESY) ylläpitämän keskuksen asukeista on löytöeläimiä. Loput ovat niin sanottuja sosiaalitapauksia, joiden omistajat eivät ole pystyneet syystä tai toisesta pitämään lemmikeistään enää huolta.

Eläinhoidon esimiehen **Anu Rostin** mukaan

eläimiä päätyy keskuksen hoiviin eniten kesällä ja syksyisin.

– Lämpimät ilmat houkuttelevat etenkin kissoja karkailemaan, ja eläimiä saatetaan jättää oman onnensa nojaan perheen lähtiessä lomailemaan, Rosti toteaa.

Eläinten hyvinvoinnista kannetaan huolta

Kaikki eläinsuojelukeskukseen saapuvat kissat madotetaan, leikataan ja merkitään sekä tatuoinnilla että mikrosirulla. Eläimet

viettävät ensin vähintään lain vaatimat 15 vuorokautta karanteenissa, minkä jälkeen ne rokotukset ja muut hoidot saatuaan pääsevät loikoilemaan lajitovereidensa seuraan.

Eläinsuojelukeskus toimii 95-prosenttisesti lahjoitusten ja HESY:n ylläpitämän kirpputorin tuoton turvin. Loppuosa vuosittaisesta noin 500 000 euron budjetista tulee Helsingin ja Espoon kaupungeilta sekä valtiolta. Ilman lahjoituksia keskus ei siis nykyisellään tulisi mitenkään toimeen.

Itä-Pakilan eläinsuojelukeskus ottaa suojiinsa kaikkia mahdollisia seura-eläimiä lukuun ottamatta koiria. Hylättyjä koiriakaan ei ole unohdettu, sillä ne HESY sijoittaa Espoossa sijaitsevaan koirataloon.

Rosti rohkaisee ihmisiä ottamaan yhteyttä HESY:yn missä tahansa eläinhoidon liittyvässä kysymyksessä. Etenkin jos havaitsee eläintä kohdeltavan kaltoin, on asiasta syytä ilmoittaa mahdollisimman nopeasti eläinsuojeluviranomaisille.

Eläimen arvoa ei mitata rahassa

Toisin kuin monissa liikevoittoa tavoittelevissa löytöeläinsuojissa, HESY:n suojelukeskuksessa ei eläimiä lopeteta ilman pätevää syytä. Rostin mukaan suurin osa eläimistä saa uuden kodin noin kahden kuukauden sisällä keskuksen päätyemisestään.

Rosti neuvoo kotieläinten ottamista harkitsevia miettimään tarkasti, mihin ovat ryhtymässä. Esimerkiksi kissa vaatii omistajaltaan vähintään 15 vuoden sitoutumisen ja rutkasti hoitoa sekä rakkautta.

Juho Jokinen

RISTO HIETANEN

Tuomarinkylässä on hyvät ratsastusmahdollisuudet.

Kypärä päähän ja ratsaille

Ratsastus on harrastus, joka on helppo aloittaa. Kurseja järjestetään kaiken ikäisille ja tasoille ratsastajille. Välineitä lajissa ei tarvita paljoa eikä putoamista kannata pelätä.

TUOMARINKYLÄSSÄ ratsastusmahdollisuudet ovat erityisen hyvät: alueella sijaitsevat Tuomarinkylän ratsastuskoulu, Tuomarinkartanon ratsastusopisto sekä kolme yksityistallia.

Esimerkiksi Tuomarinkylän ratsastuskoulussa talutusratsastuksen alikäraja on neljä vuotta ja alkeiskurssin yhdeksän vuotta. Muita vaatimuksia ei ole, kunhan lapsi on tarpeeksi isokokoinen hallitakseen hevosta.

– On etu, jos ihminen on totunut olemaan eläinten seurassa. Joskus on käynyt niin, että kurssille tullut lapsi on säikähtänyt tajutessaan, miten iso eläin oikeas-

ti on, sanoo Tuomarinkylän ratsastuskoulun opettaja **Minna Aaltonen**.

Ennen alkeiskurssin aloittamista olisikin hyvä käydä talleilla tutustumassa hevosiin.

Kumisaappaatkin kelpaavat

Pääkaupunkiseudulla ratsastustuntien hinnat ovat hieman muuta Suomea korkeampia ja ne vaihtelevat talleittain. Kalliita välinehankintoja ei kuitenkaan tarvitse tehdä.

– Kypärä on varusteista tärkein. Oman kypärän hankintaa suositellaan, jotta se istuu varmasti hyvin. Kumisaappailla ja verkka-

reillakin pärjää, mutta alkeiskurssin jälkeen olisi hyvä hankkia kunnolliset ratsastusvarusteet, Aaltonen kertoo.

Laji vaatii harrastajaltaan kärsivällisyyttä, tasapainoa ja reaktiokykyä. Nämä ominaisuudet kehittyvät hevosten kanssa toimiessa. Ratsastuksen suurimmat riskit liittyvät hevosen selästä putoamiseen.

– Jokainen tippuu hevosen selästä joskus, mutta harvemmin sattuu mitään vakavaa. Yleensä putoamisesta selviää pienellä säikähdyksellä, Aaltonen sanoo.

Anna Huuhtanen